

ምዕራፍ 5

ህልውናው

በእግዚአብሔር ሰላምታ ከጀመርን፤ የእግዚአብሔርን ደስታ ከተቀበልን፤ የእግዚአብሔርን ጸጋ ካስተናገድንና ጸጋው በሕይወታችን ከሞላ፤ ይህ ጌታን ወደ እኛ ይስበዋል እንጂ በውጭ እንዲቆም አያደርገውም፡፡ ከእኛ መራቅ አይችልም አብሮን ይሆናል፡፡ «በውጭ ሆኜ አንኳኳለሁ» አይልም፡፡

ማርያም ከተወለደችበት ቀን ጀምሮ የእግዚአብሔር ዓይኖች በእርሷ ላይ ስለሆኑ ጌታ ከእርሷ አልተለየም ነበር፡፡ ይሁን እንጂ እርሷ ያወቀችው ወይም ያየችው ነገር አልነበረም፡፡ ይህ የሁላችንም የሕይወታችን ታሪክ ነው፡፡ እኔ ስወለድ ዐሥረኛ ልጅ ነበርሁ፡፡ የተፀነሰሁት ወላጅ እናቴ፤ «በቃ አርጅቻለሁ፤ ከአሁን በኋላ አልወልድም» ብላ በወሰነችበት ጊዜ ነበር፡፡ በስተእርጅና ወለደች እንዳትባልም ለማስወረድ ብዙ መድኃኒቶች ጠጣች፡፡ ጌታ ግን ገና ሳልወለድ ዓይኖቹ በእኔ ላይ ስለነበሩ መድኃኒቱ እንዳይነካኝ እየተከላከለ መሞት ሲገባኝ በደኅና ተወለድሁ፡፡ እናቴ በሰላም ወንድ ልጅ መገላገሏን ሲነግሯት ስሙን «ዓለሙ» በሉት አለች፡፡ «ከእናቴም ሆድ ጀምሮ ስሜን አንሥቶአል» (ኢሳ. 49:1)፡፡ እኔም፤ «እግዚአብሔር... ዓለሙን እንዲሁ ወዶአልና» (ዮሐ. 3:16) የሚለውን ቃል በይበልጥ አስተዋልሁት፡፡ አጋጣሚ

የሚባል ነገር የለም። እንዲሁ ስለወደደኝ ዓይኑ በእኔ ላይ ነበር፤ አልሞትሁም ተወለድሁ። እግዚአብሔር ለዓላማው ስለፈለገኝ ይህ ሁሉ ሆነ። እርሱ ያየናልና ከእኛ ጋር ነው። አጋር ይህን ስለ አስተዋለች፤ «የእግዚአብሔርን ስም ኤልሮኢ ብላ ጠራች፤ የሚያየኝን በውኑ እዚህ ደግሞ አየሁትን?» (ዘፍጥ. 16:13) አለች።

መልአኩም ለማርያም፤ «ጌታ ከአንቺ ጋር ነው» አላት። መጀመሪያ የደረሳት መልአክት እግዚአብሔር ከእርሷ ጋር መሆኑ ነበር። በእርሷ የሚሆነውን የእግዚአብሔርን ዓላማና አሳብ ከመንገሩና ከመግለጹ በፊት ጌታ ከእርሷ ጋር እንደሆነ አስረግጦ አበሠራት። ብዙውን ጊዜ የምንቸገረው ማን ከእኛ ጋር እንዳለ ስለማናውቅ ነው። የነገሥታት ንጉሥ ግን ከእኛ ጋር ነው። ጌታ ከእኛ ጋር ሲሆን የሚመጣው ነገር ሁሉ በረከት ነው። ፈቃዱም ሳይከለክል ይከናወናል።

ማርያምን ለታላቅ የእግዚአብሔር ዓላማና አሳብ ሊያዘጋጃት የቻለው የእግዚአብሔር ህልውና መገለጥ ነው። ጌታ ከእርሷ ጋር መሆኑን መስማት ለአንዲት ልጃገረድ በዚያን ዘመን ቀላል ነገር አልነበረም። የተቀበለችው ሰላም፤ ደስታና ጸጋ ራሱ ካሰበችውና ከገመተችው ሁሉ በላይ ነበር። ትጠባበቀው የነበረ ነገር አልነበረም፤ ይህ ሁሉ የሆነው በእግዚአብሔር ስለታቀደ ብቻ ነበር። ማርያም በጸጋ መሞላቷን በራሷ አላስተዋለችውም፤ ሁሉን ያከናወነላት እግዚአብሔር ነው። በጸጋ መሞላት ለእግዚአብሔር ሥራ እኛን ብቁ ማድረግ ብቻ ሳይሆን የእርሱ ማንነት በእኛ እንዲገለጽ ያደርጋል። የእግዚአብሔር ህልውና የሚገለጸው የእርሱ ጸጋ በሚሠራበት ቦታ ነው። ጸጋ በሙላት እንዲሠራ ለግለሰብ ይህን ነፃ ስጦታ መቀበል ወደ ሙሉ ፈቃድ

የመግቢያው መንገድ ነው። የጸጋውን ሙላት በእምነት መቀበል ለእግዚአብሔር ሥራ እኛን ማዘጋጀት ብቻ ሳይሆን የክብሩ መግለጫ ለመሆንም ያስችላል። እግዚአብሔር ማንነቱን የሚገልጸው በጸጋ ውስጥ ነው። ስለዚህም ነው ስለ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ «ጸጋንና እውነትን ተሞልቶ በእኛ አደረ. . . » (ዮሐ. 1:14) ተብሎ የተጻፈው። በጸጋው ሙላት ውስጥ ራሱን ገለጠ፤ በመካከላችንም ተመላለሰ። ከዚህ የተነሣ በአባቱ ዘንድ የነበረውን ክብሩን አየን። ጸጋ ክብሩ እንዲገለጥ መንገድ ያዘጋጃልና።

መልአኩ ማርያምን «ጌታ ከአንቺ ጋር ነው» ሲላት እግዚአብሔር በእርሷ ውስጥ ከመገለጡ በፊት ለእርሷ መገለጡን እያበሠራት ነበር። «ጌታ ከአንቺ ጋር ነው» የሚለው አዋጅ የአብርሃም አምላክ፣ የይስሐቅ አምላክ፣ የያዕቆብ አምላክ ማለትም የቃል ኪዳን፣ የበረከት፣ የተስፋና የብርሃናት አምላክ በኃይሉ፣ በጥበቡ፣ በቅድስናው፣ በበጎነቱ፣ በክብሩ፣ በግርማው፣ በአስፈሪነቱ ከአንቺ ጋር ለመሥራት መጥቶአል ማለት ነው። ይህ የእግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር መሆን ለባሪያዎቹ ራሱን መገለጡ በብሉይ ኪዳን በቀላሉ የሚታይና የሚታመን ነገር አልነበረም። እግዚአብሔር ከሰው ጋር መሆኑ የሚገለጸው ያ ሰው ለታላቅ ነገር ሲለይ ብቻ ነው። ለምሳሌ ያህል፡-

ጌዴዎን የእስራኤልን ሕዝብ ነፃ ለማውጣት ድፍረት እንዲኖው «ጌታ ከአንተ ጋር ነው» ተብሎ ተነገረው (መሳ. 6:12)። እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር በመሆኑ ምንም እንኳ ደካማና ፊሪ ሰው ቢሆንም፣ ኃያል ሰው ተባለ። የእግዚአብሔር መገኘት ተፈጥሮን ይለውጣል። ደካማን ብርቱ ያደርጋል። ሞፑን ጥበበኛ ያደርጋል። መናገር የማይችለውን ታላቅ ተናጋሪ ያደርገዋል (ዘጸ.

4:12):: ተጠራጣሪውን ባለ እምነት ያደርገዋል፤ (ዮሐ. 20:27-28):: ሕፃኑን አዋቂ ያደርጋል (ኤር. 1:7-10)::

እግዚአብሔር ከዳዊት ጋር ስለ ነበረ አሸናፊ ሰው ከመሆኑም በላይ ሁሉም ተከናወነለት:: እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ስለ ነበረ የሚያደርገው ነገር ሁሉ ይሳካለት ነበር (1ኛ ሳሙ. 18:14):: ስለዚህ የእግዚአብሔር ከሰው ጋር መሆን ግለሰቡን ከመለወጡም በላይ ሁኔታው ለዚህ ሰው ሲል ለበጎ ይለወጣል:: እግዚአብሔር ከዳዊት ጋር በመሆኑ አስፈሪውን ጎልያድን ገደለ፤ ከሳያልም ጦር አመለጠ፤ የእግዚአብሔርን አሳብ በማገልገል እምላኩን አስከበረ፤ ለሕዝቡም ታላቅ በረከት ሆነ::

በዮሴፍም ሕይወት የምናስተውለው ይህንኑ ነው:: እግዚአብሔር ከዮሴፍ ጋር ስለ ነበረ ዮሴፍ ባለፈበት ሁኔታ ውስጥ ሁሉ መከናወንን አገኘ፤ ታላቅ በረከትም ሆነ:: «እግዚአብሔር ከዮሴፍ ጋር ነበረ፤ ሥራውም የተከናወነለት ሰው ሆነ» (ዘፍጥ. 39:2):: እግዚአብሔር በዮሴፍ ምክንያት ግብጻዊውን ባረከው:: የእስረኞችን እንቆቅልሽ ፈታላቸው:: ለፈርዖን ግራ መጋባት መልስ ሆነ:: የራሱን ሕዝብ ብቻ ሳይሆን የዓለምን ሕዝብ ከረኃብ ሞት አዳነ:: እግዚአብሔር ከእኛ ጋር የመሆኑ ምልክት ለሌሎች መባረክ ምክንያት መሆናችን ነው::

እግዚአብሔር ጥሪውን ተቀብለው በጸጋው እርሱን ለማስከበር ከተለዩት ነቢያት ሁሉ ጋር ነበር:: በስደታቸውና በመከራቸው አልተለያቸውም ነበር:: ወደ አዲስ ኪዳንም ስንመጣ እግዚአብሔር ሥራውን የጀመረው በዚህ ተስፋው ነው:: ስለ ጌታ ኢየሱስ የተነገረው ትንቢት ስሙ አማኑኤል ተብሎ እንደሚጠራ ነበር (ኢሳ. 7:14):: አማኑኤል ማለት እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው ማለት ስለሆነ የሚያሳየው

የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ከሕዝቡ ጋር መሆኑን ነው። ይህን ተስፋ ተጨባጭ ለማድረግ ነበር ቃል ሥጋ ሆኖ በሕዝቡ መካከል የኖረው። ቃል ሥጋ ሆኖ የአባቱን ፈቃድ ለማድረግ በመጣ ጊዜ የሕይወቱና የአገልግሎቱ ምልክት የእግዚአብሔር ከእርሱ ጋር መሆን ነበር። ይህንን ሲያጠቃልል ሐዋርያው ጴጥሮስ በመንፈስ ቅዱስ አስተዋሽነት እንዲህ በማለት ይገልጻል፤ «እግዚአብሔር የናዝሬቱን ኢየሱስን በመንፈስ ቅዱስ በኃይልም ቀባው፤ እርሱም መልካም እያደረገ ለዲያብሎስም የተገዙትን ሁሉ እየፈወሰ ዞረ፤ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ነበረና፤» (ዮሐዋ. 10:38)። እንግዲህ ጌታ ኢየሱስን ለሥራው ብቁ ያደረገው የእግዚአብሔር ከእርሱ ጋር መሆን ነበር።

የሐዋርያትም አገልግሎት ትልቁ ምልክቱ የእግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር መሆን ነበር። እነርሱ ያስተላለፏቸውን መልእክቶች በምልክት ያጸና ነበር፤ «እነርሱም ወጥተው በየስፍራው ሁሉ ሰበኩ፤ ጌታም ከእነርሱ ጋር ይሠራ ነበር፤ በሚከተሉትም ምልክቶች ቃሉን ያጸና ነበር» (ማር. 16:20)። ከትንሣኤ በኋላ ሥልጣን ሁሉ እንደ ተሰጠው ከነገራቸው በኋላ የገባላቸው ቃል ኪዳን ከእነርሱ ጋር እንደሚሆንና እስከ መጨረሻ እንደማይለያቸው ነው፤ «... እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ» (ማቴ. 28:20) አላቸው። መንፈስ ቅዱስንም የላከው ይህን ተስፋ ለመፈጸም ነው። እግዚአብሔር ከሰው ጋር መሆኑ የሚያረጋግጠው በእርሱ ታላቅ ነገር መከናወኑ ብቻ ሳይሆን የፈቃዱን መፈጸም ነው።

እንግዲህ ለሕይወትም ሆነ ለአገልግሎት እርሱን ለሚፈልጉት፤ ጌታ የሰጠው ታላቅና ከሁሉም በላይ የሆነው

ዋስትና የእርሱ ከእኛ ጋር መሆንና በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በእኛ ውስጥ መኖሩ ነው። ስለዚህ ነው በድፍረት፤ «ልጆች ሆይ፤ እናንተ ከእግዚአብሔር ናችሁ አሸንፋችኋቸውማል፤ በዓለም ካለው ይልቅ በእናንተ ያለው ታላቅ ነውና» (1ኛ ዮሐ. 4:4) የምንለው። በእኛ ውስጥ ያለውን ታላቅነትና ኃይልነት ከተረዳን፤ ውጫዊ ተቃውሞ አያስፈራንም፤ ጎልያድም አያስጨንቀንም፤ ተራራዎችም አያቆሙንም፤ እርሱ ተራራውን ደልዳላ ሜዳ ያደርገዋልና። ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል ወይም ይቻላል? የሚለውን ጥያቄ የሚመልሰው ይኸው እውነት ነው።

ስለዚህ ለማርያም የተሰጣት መልእክት ከሁሉም አስቀድሞ እግዚአብሔር ከእርሷ ጋር መሆኑ ነበር። እንግዲህ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ፈቃዱ ሙሉ በሙሉ በሕይወታችን ይከናወናል። እንዴትና መቼ ለሚሉ ጥያቄዎች የምንፈልገውን መልስ ባናገኝም፤ የእግዚአብሔር መገኘት ካለ ነገሩ ሆኖአል፤ ተከናውኗልም ማለት እንችላለን። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ የእርሱ ሥራ በጉልሕ ስለሚታይ፤ ጉድጓዶቻችንን እየዘጉ ራቁልን ያሉ ሁሉ ተመልሰው መጥተው እንደ ይስሐቅ ቃል ኪዳን እናድርግ «እግዚአብሔር ከእንተ ጋር እንዳለ በእርግጥ አየን» (ዘፍጥ. 26:28) ይላሉ። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ተስፋችንን እንወርሳለን። ለሌሎቹም ርስታቸውን እንዲወርሱ እንደ ኢያሱ ምክንያት እንሆናለን። ማስታወቂያም ሳናወጣ ሌሎች የእግዚአብሔርን ከእኛ ጋር መሆን አይተው ይመሰክራሉ። «እግዚአብሔርም ከኢያሱ ጋር ነበረ፤ ዝናውም በምድር ሁሉ ላይ ወጣ» (ኢያሱ 6:27)።

የእግዚአብሔር ከእኛ ጋር መሆን እንደ ሳሙኤል መልእክታችንን ሕይወት ያለው ከማድረጉም በላይ ሕይወታችንን

በምሳሌነት የሚታይ ያደርገዋል። «ሳሙኤልም አደገ፤ እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር ነበረ፤ ከቃሉም አንዳች በምድር ላይ አይወድቅም ነበር» (1ኛ ሳሙ. 3:19)። የእግዚአብሔር ከእኛ ጋር መሆን እግዚአብሔርን ለሚወዱት ታላቅ ደስታን፤ እግዚአብሔርን ለሚጠሉት ደግሞ ታላቅ ፍርሀትን ያመጣል (1ኛ ሳሙ. 18:12-15)።

በአዋጅ አማካይነት በማርያም ሕይወት የሆነው ይህ ነበር። የእግዚአብሔር ከእኛ ጋር መሆን የእርሱ የሆነው ውስጣችንን ስለሚሞላው የምንናገረው የእርሱን እውነት ብቻ ይሆናል። የምናልመውና የምናስበው የእርሱን አሳብ ይሆናል። የምንኖረውም ለእግዚአብሔር ፈቃድ በመሆኑ ሕይወታችን የእርሱን ክብርና ማንነት አዘውትሮ ያንጸባርቃል።

በዚህ ውስጥ የምንረዳው እግዚአብሔር ከማርያምም ሆነ ከእያንዳንዳችን ጋር የሚሆነው በብቃታችን ምክንያት ሳይሆን፤ ለእርሱ ዓላማ በጸጋውና በምሕረቱ ብዛት ስለለየን ብቻ ነው። ይህን ማስተዋል በአምልኮ ያንበረክከናል፤ በምስጋናም ይሞላናል። በውስጣችን ተፀንሶ የሚወለደው መልካም ነገር ሁሉ እርሱ ከእኛ ጋር በመኖሩ ብቻ ሳይሆን በውስጣችንም ስላለ ነው። «ጌታ ከአንቺ ጋር ነው» ስለዚህ የእግዚአብሔር ዕቅድ ሁሉ ይከናወናል። የእግዚአብሔር ህልውና ወይም መገኘት ዕረፍትን ስለሚያመጣ የበኩር ልጇን እስክትወልድ ወይም የእግዚአብሔር ፈቃድ እስኪከናወን ድረስ በፍጹም ሰላም ተሞልታ ሁሉንም ነገር በልጁ ጠበቀች። እግዚአብሔር ለባሪያው ለሙሴ የገባው ቃል ኪዳን፤ «እግዚአብሔርም፡- እኔ ከአንተ ጋር እሄዳለሁ፤ አሳርፍህምለሁ አለው» (ዘጸ. 33:14) የሚል ነው። በማርያምም ሕይወት ይህ ታይቶአል። መገኘቱን በሚጠሙት ባሪያዎች

ሕይወት ሁሉ የሚገለጽ እውነት ነው። ይህ እውነት ነው፤ «አንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉውን አልፈራም» የሚያሰኘን። የእርሱ መገኘት በእምነትና በተስፋ ስለሚሞላን በመንፈሳዊ ድፍረት መኖር እንጀምራለን። እርሱን እንጂ ሁኔታውን ስለማንመለከት ከአካባቢው ሁኔታ በላይ እንሆናለን። ጌታ ከእኛ ጋር መሆኑን ከተቀበልን አይቻልም፤ አይሆንም፤ አይደፈርምም የሚባል ነገር የለም።

ጌታ ከማርያም ጋር ስለ ነበረ ያለ ወንድ፣ ልጅ ወለደች። ጌታ ከሙሴ ጋር ስለ ነበረ፣ ቀይ ባሕር ተከፈለ። የአራት መቶ ሠላሳ ዓመታት የባርነት ቀንበር አበቃ። እግዚአብሔር ከአስቴር ጋር ስለ ነበረ፣ በንጉሡ ፊት ሞገስ አገኘች። የእግዚአብሔርን ሕዝብ ጠላት በማጋለጥ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ከሞትና ከጥፋት አዳነች። የጠላትንም ንብረት ወረሰች።

እግዚአብሔር ከሳምሶን ጋር ስለ ነበረ አንበሳን ገድሎ ሊበላው ከመጣው አውሬ ውስጥ የሚያበረታ ማር በላ። የእግዚአብሔርንም ሕዝብ ጠላት አስጨነቀ። እግዚአብሔር ከዳንኤልና ከጓደኞቹ ጋር ስለ ነበረ የአንበሶች አፍ ተዘጋ። የእሳትም ኃይል ጠፋ።

እግዚአብሔር ከነቢያቱ ጋር ስለነበረ በእግዚአብሔር ልብ ያለውን መልእክት ተቀብለው አስተላለፉ። ነገሥታትን አንቀጠቀጡ፤ እሳት ከሰማይ አወረዱ፤ ሰማያትን ዘጉ፤ ከፈቱም።

የእግዚአብሔር መገኘት የተጠራንበትን እንደ ማርያም እንድንፈጽም እኛን ከማስቻሉም በላይ ሕይወታችንን፣ አስተሳሰባችንን፣ አመለካከታችንን፣ አሠራራችንንና አኗኗራችንን ይለውጠዋል። የእርሱ ክብርና ማንነት ስለሚገለጽ ከክብር ወደ

ክብር መለወጥ ብቻ ሳይሆን የኃይሉም ታላቅነት ስለሚገለጥ፤ «በሚድኑቱና በሚጠፉቱ ዘንድ ለእግዚአብሔር የክርስቶስ መዓዛ ነንና» (2ኛ ቆሮ. 2:15)፤ የእርሱን መዓዛ እያሸተትን ፈቃዱን እንፈጽማለን። የጌታ ህልውና ወይም ከእኛ ጋር መሆን ለተስፋችን ሁሉ ሕይወትን ይሰጠዋል። ወደ ፍጻሜም ያደርሰናል። ኤልሳቤጥ ለማርያም፤ «ከጌታ የተነገረላት ቃል ይፈጸማልና ያመነች ብፅዕት ናት» (ሉቃ. 1:45) ያለቻት ለዚህ ነበር።

ጌታ በማንነቱ ከእርሷ ጋር ነውና የፈቃዱ ምስጢር በሕይወቷ ውስጥ በሙላት ተገለጸ!

ምዕራፍ 6

ባርኮት

«በስድስተኛውም ወር መልአኩ ገብርኤል ናዝሬት ወደምትባል ወደ ገሊላ ከተማ፣ ከዳዊት ወገን ለሆነው ዮሴፍ ለሚባል ሰው ወደ ታጨች ወደ እንዲት ድንግል ከእግዚአብሔር ዘንድ ተላከ፣ የድንግሊቱም ስም ማርያም ነበረ። መልአኩም ወደ እርሱ ገብቶ፡- ደስ ይበልሽ ጸጋ የሞላብሽ ሆይ፣ ጌታ ከአንቺ ጋር ነው አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረክሽ ነሽ አላት» (ሉቃ. 1:26-28)።

እግዚአብሔር ከአንቺ ጋር ነውና የተባረክሽ ነሽ ተባለች። እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር የሆነ ሰው በርግጥም የተባረከ ነው። እግዚአብሔር ከእኛ ጋራ ሲሆን፣ እርሱን ተከትሎ የሚመጣው በረከት ነው። «በክርስቶስ በሰማያዊ ስፍራ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ የባረከን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ» (ኤፌ. 1:3)። የተባረከ ሰው ቋንቋው፣ አስተሳሰቡ፣ አካሄዱና አመለካከቱ የተለወጠ ነው። የእግዚአብሔር በረከት የሚጀምረው በመንፈሳዊ ለውጥ ነው። ምክንያቱም የተለወጠ ሕይወት ከርግማንና ከኃጢአት ይለያል፤ ሕይወትን ከሚያቆሽሽ ነገርም ያሸሻል። «ከሴቶች መካከል የተባረክሽ ነሽ» ሲላት በሕይወቷ አማካይነት የሚገለጽ ነገር አለ ማለት ነው።

እግዚአብሔር ይህንን ታላቅ የበረከት የምስራች ለማርያም ሲልክላት የዛሬ ኑሮዋን ብቻ ሳይሆን ዘመኗን ሁሉ የሚለውጥ መልእክት ነበር። እግዚአብሔር ከእርሷ ጋር መሆኑን ሲያረጋግጥላት፤ ከመመረጥም አልፎ በሴቶች ሁሉ መካከል የተባረክሽ ነሽ አላት። ከሴቶች ሁሉ ይልቅ የተባረከች መሆኗን ስትሰማ ይህ አስደናቂ ነገር ነው።

ይህ ዓይነት በረከት ለእግዚአብሔር ዓላማና ፈቃድ የሚለይ በረከት ነበር። የእግዚአብሔር ፈቃድ ምሥጢር በሕይወታችን እንዲከሰት የሚያደርግ ነው። እግዚአብሔር ማርያምን ባርኮቀደም ሲል ለራሱ ለይቶ ክብሩን ከገለጸባቸው ሰዎች ጋር አደባለቃት። አብርሃምም ለእግዚአብሔር በመለየቱ፤ ቃል ኪዳን ከመቀበሉም በላይ እንደሚባረክና ለዓለም ሁሉ በረከት እንደሚሆን ታወጀ። «እግዚአብሔርም አብራምን አለው፡- ከአገርህ ከዘመዶችህም ከአባትህም ቤት ተለይተህ እኔ ወደማሳይህ ምድር ውጣ። ታላቅ ሕዝብም እደርግሃለሁ፤ እባርክሃለሁ፤ ስምህንም አከብረዋለሁ፤ ለበረከትም ሁን፤ የሚባርኩህንም እባርክሃለሁ» (ዘፍጥ. 12:1-2)።

ስለዚህ መልእክት፤ «በሴቶች ሁሉ መካከል የተባረክሽ ነሽ» ሲላት ያረጋገጠላት የአብርሃምን ቃል ኪዳን ወራሽ መሆኗን ብቻ ሳይሆን፤ ይህን የተስፋ ቃል ለመፈጸም መመረጧንም ጭምር ነበር። ከሴት ሁሉ መካከል የተባረከች ያደረጋት የእግዚአብሔር የበረከትና የቃል ኪዳን ተስፋ በእርሷ በኩል ተጨባጭ እንዲሆን ለዚህ መለየቷ ነበር።

ሰውን ለእግዚአብሔር አሳብና ዓላማ ብቁ የሚያደርገው ከእርሱ የሚመጣ በረከት ብቻ ነው። ርግማን የዚህ ተቃራኒ ነው። ርግማን ለእግዚአብሔር አሳብ ዕንቅፋት ነው። ስለዚህ ነው

የእግዚአብሔር ዓላማ ለፈቃዱ ለፈጠራቸው ሁሉ በረከት የሆነው። የእግዚአብሔር ዓላማ የልጆቹ መባረክ ነው። እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን ከፈጠራቸው በኋላ የአገልግሎት ኃላፊነት ከመስጠቱ በፊት በአንድ ላይ ባረካቸው። «እግዚአብሔርም ባረካቸው፤ እንዲህም አላቸው- ብዙ፤ ተባዙ፤ ምድርንም ሙሉአት፤ ግዙአትም፤ የባሕርንም ዓሦችና የሰማይን ወፎች በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱትንም ሁሉ ግዙአቸው» (ዘፍጥ. 1:28)። ይህ በረከት ነው እግዚአብሔር ሊሰጣቸው ላለው ኃላፊነት ብቃትን የሰጣቸው። የአዳምና የሔዋን በኃጢአት መውደቅ የበረከትና የኃይል (የብቃት) ዕጦት ሳይሆን እንቢተኝነት ነበር። በምዕራፍ አንድ ላይ እንደ ባረካቸውና ሥልጣንን እንደ ሰጣቸው እናነባለን። በምዕራፍ 2 ላይ አዳም ለእንስሶች ሁሉ ስም እንዳወጣላቸው እናስተውላለን። በዚህ በረከት አማካይነት ሁሉንም አስገዛለት፤ በፍጥረት ሁሉ ላይ ሥልጣንን ሰጠው (መዝ. 8)። በዚህ ሥልጣን የኖሩት በእንቢተኝነት፤ ኃጢአትን በመሥራት፤ በረከታቸውን እስከ አጡበት ጊዜ ድረስ ነበር። ኃጢአት በበረከት ፈንታ ርግማንን አመጣ። ርግማን የኃጢአት ፍሬ ነው። አዳም ኃጢአት በመሥራቱ ምድር ተረገመች። ከዚያን ጊዜ አንሥቶ እስከ ዛሬ ድረስ በረከት እንዲሁ የሚሰጥ ሳይሆን፤ በሰው ምርጫና በእግዚአብሔር ምሕረት መሠረት የምንቀበለው ነው።

በአዲስ ኪዳን ወደዚህ በረከት የምንገባው የእግዚአብሔርን ጸጋ ተቀብለን ልጆቹ በመሆን ነው። በብሉይ ኪዳንም ቢሆን ይህ በረከት የሚገኘው በመታዘዝና የንስሐ ምልክት የሆነውን መሥዋዕት በማቅረብ ነው። ነቢዩ ኢሳይያስ ለእግዚአብሔር ሕዝብ፤ «እሺ ብትሉ ለእኔም ብትታዘዙ፤ የምድርን በረከት

ትበላላችሁ፤ እንቢ ብትሉ ግን ብታምፁም፤ ሰይፍ ይበላችኋል፤ የእግዚአብሔር አፍ ይህን ተናግሮአልና» (ኢሳ. 1:19) ያላቸው ለዚህ ነበር። የምድራዊ በረከት መሠረቱ መንፈሳዊ በረከት ውስጥ ገብቶ መኖር ነው።

እግዚአብሔር ስለ በረከት ሲናገር ከመንፈሳዊ ነገር ቢጀምርም፤ የእግዚአብሔር በረከት በመንፈሳዊ በረከት ብቻ የሚወሰን አይደለም። የእግዚአብሔር በረከት በመንፈሳዊ በረከት የሚጀምርበት ዋና ምክንያት ከእግዚአብሔር ጋር ስለሚያገናኝ ነው። ሰው ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነት ከሌለው፤ ምድራዊ በረከት ሁሉ ቢኖረውም ከርግማን በታች ነው።

ስለዚህ የእውነተኛ በረከት ምንጭ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን መንፈሳዊ ግንኙነት ነው። ከዚህ የተነሣ ጌታ ኢየሱስ፤ «ነገር ግን አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ፤ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል» ብሏል (ማቴ. 6:33)። በብሉይ ኪዳን ውስጥም ቢሆን እግዚአብሔርን ቢታዘዙ የምድርን በረከት እንደሚበሉ ደጋግሞ ነው የተነገራቸው (ዘጸ. 28:1-10)። ይሁን እንጂ እዚህ ላይ ማስተዋል ያለብን ነገር በመንፈሳዊ ሕይወቱ ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነት የሌለው ሰው በምድራዊ ነገር አይበለጽግም ማለት እንዳይደለ ነው። በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ከኃጢአት ርግማን በታች ሆነው ላለ በሥጋ የበለጸጉ ብዙ ሰዎች በዓለም ላይ አሉ። ይሁን እንጂ ብልጽግናቸው በጣም ጊዜያዊ ከመሆኑ የተነሣ ምንም የዘለቄታ ትርፍ የለውም። ይህን ግልጽ ሲያደርግ ጌታ ኢየሱስ እንዲህ ይላል፡- «ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱንም ቢያጉድል ምን ይጠቅመዋል? ወይስ ሰው ስለ ነፍሱ ቤዛ ምን ይሰጣል?» (ማቴ. 16:26)።

በሌላ አንጻር ደግሞ ሰው መንፈሳዊ በረከት ተቀብሎ ከጌታ ጋር በቅድስና ከተመላለሰ በምድራዊ ነገር መባረክ እንደሌለበትና ከተባረከም እንደ ኃጢአት መቀጠር ትልቅ ስሕተት መሆኑን ማስተዋል አስፈላጊ ነው። እግዚአብሔር ዓለምንና መላዋን የፈጠረው እርሱን በምድር ላይ ለማስከበር በመልኩ ለፈጠራቸው ለሰው ልጆች ነው። የምድር ሀብት በሙሉ የተፈጠረው ኃጢአት ወደ ዓለም ከመግባቱ በፊት ነበር። ይህም ስለሆነ እግዚአብሔርን የሚወዱትንና የኃጢአት ይቅርታ ተቀብለው በጸጋ የዳኑትን ሁሉ ምድራዊ ንብረት ብቻ ሳይሆን፤ በዓይን ገና ያልታየ፤ በልብ ያልታሰበና የሰውም ጆሮ ገና ያልሰማው ነገር ተዘጋጅቶ ይጠብቃቸዋል። የእግዚአብሔርን ጽድቅ ስለለበሱት፤ «አክሊልን እንደ ለበሰ ሙሽራ፤ በጌጥ ሽልማትዎም እንዳጌጠች ሙሽራ፤ የማዳንን ልብስ አልብሶኛልና፤ የጽድቅንም መጐናጸፊያ ደርቦልኛልና በእግዚአብሔር እጅግ ደስ ይለኛል» ተብሎ ተጽፎአል (ኢ.ሳ. 61:10)። የሚጠብቀን እንደዚህ ያለ የከበረ ነገር ነው።

ሌላው እገሌ ባለጸጋ ስለሆነ በጣም ቆንጆ ቤት፤ መኪና፤ ልብስ. . . ወዘተ አለው ስለሚባል ከዚህ የተነሣ የሰውዬው መንፈሳዊነት አጠያያቂ ይሆናል። ይህ ሰው እኮ ተመርጦ ከዓለም አንደኛ ነው የተባለው ሰው ከሠራው ቤት የሚበልጥ፤ ሊገመት እንኳ የማይቻል ቤት በአዳኙ እጅ ተሠርቶ የሚጠብቀው የጌታ ልጅ ነው። ስለዚህ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ቤት ሠርቶ የሚጠብቀው ከሆነ፤ ለአጭር ጊዜ በምድር ላይ ሰው ሊሠራው በሚችለው ቤት ውስጥ እንዲኖር ቢፈቀድለት ኃጢአቱ ምኑ ላይ ነው? ጥሩ ልብስ መልበስ፤ በጥሩ ቤት ውስጥ መኖር ወይም የተመረጠ መኪና መንዳት ወይም አይሮፕላን ማብረር ኃጢአት አይደለም። ነገር ግን ኃጢአት በእነዚህ ምክንያት ዘላለማዊውን

ነገር መርሳት ወይም ለእግዚአብሔር ክብር ጥቅም ላይ ያለማዋል ነው። በሌላ አነጋገር ኃጢአት በምድር የሚያስፈልገንን ማግኘት ሳይሆን፤ በገንዘብ ወይም በንብረት ፍቅር መጠመድ ነው። እግዚአብሔር በሕይወታችን ውስጥ የመጀመሪያውን ደረጃ ከያዘና የእርሱን ጽድቅና መንግሥት የምናስቀድም ከሆነ ሁሉም ለእኛ ተፈጥሯል። እግዚአብሔር እንኳንስ ምድራዊ በረከት ልጁንም ሰጥቶናል። «ለገዛ ልጁ ያልራራለት ነገር ግን ስለ ሁላችን አሳልፎ የሰጠው ያው ከእርሱ ጋር ደግሞ ሁሉን ነገር እንዲያው እንዴት አይሰጠንም?» (ሮሜ 8:32)። ከመንፈሳዊ በረከት የተነሣ እኛ የክርስቶስ ከሆንን ሁሉም የእኛ ነው። ሁሉም ተሰጥቶናል። ነገር ግን ሁሉም ይጠቅማል ማለት አይደለም። ስለዚህ መንፈሳዊ በረከት የሚረባገንና የማይረባገን፤ የሚጠቅመንና የማይጠቅመን፤ ለጌታ ክብር መኖር የሚያስችለንና የማያስችለን ሁሉ ለይተን ማወቅ ነው። ይህ ካልሆነ መሳት አለ። መሳትና ራስን ከመንፈሳዊ ሕይወት በብልጽግና ምክንያት ማስወጣት የበረከትን ምሥጢር ካለመረዳት ወይም ቸል ከማለት የሚመጣ ነው (1ኛ ጢሞ. 6:3-10 አንብብ)።

እንግዲህ መባረክ ከምድራዊ ብልጽግና በላይ ነው! በረከት በሰማይ ከእግዚአብሔር ጋር ባለን ግንኙነት ይጀምራል። «በክርስቶስ በሰማያዊ ስፍራ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ የባረከን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ» (ኤፌ. 1:3)። ሰማያዊው ከምድራዊው በላይ ስለሆነ በሰማያዊው በረከት ውስጥ የምድሩም ተጠቃሷል። ዘለቂታ ያለው መንፈሳዊ በረከት ብቻ ነው የእግዚአብሔርን አሳብ ለማስተናገድ የሚያስችለን። («ሰማያዊ በረከትን መውረስ» እና «የእግዚአብሔር

መንግሥት» በተሰኙ አርአበት ቀደም ሲል የተጻፉትን መጻሕፍት አንብብ፡)

ማርያምን «የተባረክሽ ነሽ» ሲላት የእግዚአብሔር መልአክ ብዙ ምድራዊ ገንዘብን አገኘሽ ማለቱ ሳይሆን፤ እግዚአብሔር ከሁሉም በላይ የሆነውን የልጁን ሕይወት አደራ ሰጥቶሻል ማለቱ ነበር። ከእግዚአብሔር የሚሰጠንን ኃላፊነት በታማኝነት ተቀብለን ማገልገል መቻል ከሁሉም በላይ የሆነ በረከት ነው። የእግዚአብሔር አሳብና ፈቃድ እርሱን በሚያስከብር ሥራ ላይ የሚውል ሰው በመንፈስ፣ በነፍስና በሥጋ የተባረከ እንዲሆን ነው። ይህ ዓይነት መባረክ ለጌታ የክብር ዕቃ ወይም መሣሪያ ለመሆን ያበቃል። የእግዚአብሔር ቃል «አስቀድማችሁ. . .» የሚለው ለዚህ ነው። በዚህ ዓይነት ባለጸጋ የሆነ ሰው ጊዜያዊ ንብረት ዓላማውን አያስተወውም። ምድራዊውን ነገር ሁሉ የሚፈልገው ለአምላኩ ክብርና ለሌሎች ጥቅም ይሆናል። ከዚህ አንጻር የፈቃዱን ምሥጢር ተረድቶ እንደ ማርያም የሚያስከፍለውን ዋጋ ሳይፈሩ ራስን ለይቶ መስጠት ታላቅና የእውነተኛ በረከት ፍሬ ነው።

እውነተኛ በረከት ሰውን ለእግዚአብሔር ፈቃድና ጥሪ ይለያል። የተባረከው ሰው በአምላኩ ፍጹም ስለሚረካ ከሌላ ተለይቶ ለአምላኩ መኖር አያስቸግረውም። ይህም ማለት በክርስቶስ ውስጥ በመንፈሳዊ በረከትና በሰማያዊ በረከት ውስጥ ከምድራዊ እስራት ፈጽሞ ስለምንፈታ ነፃ እንወጣለን። ሰው ካለው ነገር በላይ መሆን ካልቻለ፣ በምድራዊ ነገር ባለጸጋ ቢሆንም እንኳ በረከትን ገና አልተለማመደም። እውነተኛ በረከት ምንም ዓይነቱ ስንኩል ምክንያት ሳንሰጥ በሙሉ ልብ መታዘዝ

ያስችላናል። ፈቃዱን ለመፀነስና ለመውለድ የሚያስችል ይህ ዓይነቱ ነጻነት ነው።

የእግዚአብሔር በረከት ፍጹም የሆነ ነጻነትን ስለሚያመጣ ለጌታ የሚገባውን ለመስጠት ለጋስ መሆን፤ መራራትና በቸርነት ለሌላው ማሰብ የበረከት ፍሬዎች ናቸው። የተባረከ ሰውና በረከትን ሳይለማመድ ንብረት ብቻ ያጠራቀመ ሰው ልዩነታቸው ይህ ነው። ሰው ሳይባረክ ንብረት ብቻ ካጠራቀመ በሥሥት ሰንሰለት ከመታሰሩም በላይ ነጻነት ስለሌለው፤ ገንዘብን መግዛት ስለማይሆንለት የገንዘቡ ባሪያ ሆኖ ይኖራል። ንብረቱ ወይም ያለው ነገር ይዝዋል ማለት ነው። በረከት ካለ ግን ከነገር ሁሉ በላይ ስለሚያደርገን ያለንን እንደሚሰጥ እንጂ በእርሱ አንዝም። ፈቃዱን ለማድረግ የሚያስችለን ይህ ዓይነት በረከት ነው።

እንግዲህ የውስጥ ለውጥ የሚያመጣ መንፈሳዊ በረከት የፈቃዱ ምሥጢር በሕይወታችን በጠበቅነውና በገመትነው መንገድ ብቻ ሳይሆን፤ ከአእምሮ በላይ በሆነ ሁኔታ በሕይወታችን እንዲገለጽ በር ይከፍታል። ይህ ዓይነቱ በረከት የእግዚአብሔር ህልውና ወይም መገኘት ውጤት ነው። ማርያም ይህን የጌታን መልእክት አምና ስለተቀበለች የፈቃዱ ምሥጢር በሕይወቷ ከመከናወኑም በላይ የበረከት ድንበሯ ምን ያህል እንደ ሰፋ በእምነት ማወጅ ጀመረች፤ እንዲህ በማለት፤ «እነሆም፤ ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ብፅዕት ይሉኛል።»

በትውልድ መካከል የተባረከች ስለ ሆነች ለሁሉም በረከት የሚሆን የፈቃዱ ምሥጢር በሕይወቷ በኩል ተገለጠ!

ምዕራፍ 7

ሞገስ

«መልአኩም እንዲህ አላት፤ ማርያም ሆይ፤
በእግዚአብሔር ዘንድ ሞገስ አግኝተሻልና አትፍራ።»
(ሉቃ. 1:30፤ አ.መት.)።

ማርያም ሞገስ ያገኘችው በጌታ ስለ ተባረከች ነው።
የእግዚአብሔር በረከት ሞገስን ያመጣል፤ ያበዛልም። ሞገስ
ማግኘቷ በእግዚአብሔር ዓይን የከበረች መሆኗን ያሳያል።
ስለሆነም ሞገስ ሽፍኗታል ማለት ነው። ሞገስ የሚለው
የአማርኛ ቃል በብሉይ ኪዳንም ውስጥ ሆነ በአዲስ ኪዳን
ከእግዚአብሔር ምሕረትና ጸጋ ጋር የተያያዘ መሆኑን እንረዳለን።
ሞገስ ከእግዚአብሔር ምሕረትና ጸጋ የተነሣ በሰው ሕይወት
ውስጥ የሚገለጽን የእግዚአብሔር፡-

- ◆ መልካምነት
- ◆ በጎነት
- ◆ ማክበር
- ◆ ክብር
- ◆ ተቀባይነት
- ◆ ተወዳጅነት

◆ መወደድ

◆ ውበት

◆ ግርማ

◆ ብጽዕና

◆ በረከት፣ ወዘተ... ያጠቃልላል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከመቶ ጊዜ በላይ ይህ ቃል ተጠቅሷል። የእግዚአብሔር መልአክ ወደ ማርያም ተልኮ ሲመጣ ይህንን ሁሉ ነበር ይዞ የመጣው። ለፈቃዱ ምሥጢር የሚያበቃ ሞገስ አግኝተዋል አላት።

1. በመልካምነቱ አስቦሻል።

«በእግዚአብሔር ፊት ሞገስ አግኝተዋልና» ሲላት፣ እግዚአብሔር ከምሕረቱና ከዘላለማዊ ርኅራኄው የተነሣ ዓላማውንና ፈቃዱን በሕይወቷ መፈጸም ስለ ወደደ በመልካምነቱ፣ በበጎነቱና በቸርነቱ አስቦሻል ማለቱ ነበር። የእርሱ ሰላም፣ ደስታ (ሐሤት)፣ ጸጋ፣ ህልውና፣ በረከትና መልካምነቱ በሕይወት እንዲገለጽ ሞገሱን አለበሳት። የእግዚአብሔር ሞገስ በእርሱ መልካምነትና ቸርነት ይገለጻል።

ሙሴ፣ «አንተ ከእኛ ጋር ካልወጣህ፣ ከዚህ አታውጣን። በምድርም ፊት ካለው ሕዝብ ሁሉ እኔና ሕዝብህ የተለየን እንሆን ዘንድ አንተ ከእኛ ጋር ካልወጣህ፣ እኔና ሕዝብህ በአንተ ዘንድ ሞገስ ማግኘታችን በምን ይታወቃል?» ያለው ይህን ስላስተዋለ ይሆናል (ዘጸ. 33:15-16)። የእርሱ ህልውና ነው ሞገስን የሚያለብሰው፣ ቸርነትንም የሚያበዛው። እግዚአብሔር

ሲመልስላት፤ «እግዚአብሔርም ሙሴን፡- በፊቴ ሞገስ ስላገኘህ በስምህም ስላወቅሁህ ይህን ያልኸውን ነገር አደርጋለሁ አለው» (ዘጸ. 33:17)። ከዚህ በኋላ ነበር ሙሴ እግዚአብሔር ክብሩን እንዲያሳየው የጸለየው። «እርሱም፡- እባክህ ክብርህን አሳየኝ አለ» (ዘጸ. 33:18)። ያለ እግዚአብሔር ሞገስ የእርሱን ክብር ማየት አይቻልም። የእርሱ ክብር በእኛ ላይ መሆን ግርማንና ውበትን ያመጣል። በእርሱ ማንነት መሸፈን ወደ ማንነቱ እኛን ከመለወጡም በላይ እርሱን እንድናንጸባርቅ ያስችለናል። «እናንተም በሕያው እግዚአብሔር መንፈስ እንጂ በቀለም አይደለም፤ ሥጋ በሆነ ልብ ጽላት እንጂ በድንጋይ ጽላት ያልተጻፈ፤ በእኛም የተገለገለ የክርስቶስ መልእክት እንደ ሆናችሁ የተገለጠ ነው» (2ኛ ቆሮ. 3:3)። እውነተኛ ሞገስ የመንፈሳዊ ውበትም መለኪያ ነው። የሙሴም ፊት ያንጸባረቀው የእርሱን ውበት ለመግለጽ ሳይሆን በእግዚአብሔር ባርያ ላይ የወረደውን የእግዚአብሔር ግርማና ሞገስ ለማሳየት ነበር። ይህ ሂደት ነው ለፍጹም የፈቃዱ ምሥጢር የሚያበቃው።

ይህ በሙሴ ላይ የነበረው የእግዚአብሔር ሞገስ የአምላኩን መልካምነት፤ በጎነትና ቸርነት ሁሉ ነበር ወደ እርሱ ያመጣው። «እግዚአብሔርም፡- እኔ መልካምነቴን ሁሉ በፊትህ አሳልፋለሁ የእግዚአብሔርንም ስም በፊትህ አውጃለሁ፤ ይቅርም የምለውን ይቅር አላለሁ፤ የምምረውንም እምራለሁ አለ» (ዘጸ. 33:19)። የእርሱን ስም በሕይወታችን እያከበርን ፈቃዱን ለማድረግ የሚያስችለን ይህ መልካምነቱ ነው። ለማርያም የመጣው መልእክት ይህንን ያዘለ ነበር። ሞገስ ማግኘቷ ለፍጹም መልካምነቱና የስሙን ክብር ለመሸከም አበቃት። በኋላ

በአምልኮዋ ውስጥ «. . . ስሙም ቅዱስ ነው» (ሉቃ. 1:49) ብላ የዘመረችው ለዚህ ነበር።

2. ተቀባይነት አግኝተሻል።

የእርሱ ሞገስ ምሕረትንና ተወዳጅነትን ስለሚያለብሰን በሥራችን ሳይሆን እንዲሁ እርሱ ፊት ተቀባይነትን ይሰጠናል። ሰው በአምላኩ ፊት ሞስን ካላገኘ ተቀባይነት ስለማይኖረው የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማከናወን አይችልም። ጌታ ኢየሱስ በሞገስ ያድግ ስለ ነበረ በአምላኩ ፊት ተቀባይነት በማግኘት ፈቃዱን ለማከናወን ቻለ። እግዚአብሔር አብም በአደባባይ ስለ ተቀባይነቱ ሲመሰክር እንዲህ አለ፣ «የምወድህ ልጄ አንተ ነህ፣ በአንተ ደስ ይለኛል የሚል ድምፅ ከሰማያት መጣ» (ማር. 1:11)። በዚህ አዋጅ ውስጥ ጌታ ኢየሱስ በሞገስ ተቀባይነትን ማግኘት ብቻ ሳይሆን እንደ ተወደደና እግዚአብሔር በእርሱ ደስ እንደ ተሰኘ ተመሰክረለት። ከዚህ በኋላ ነው ጌታ ኢየሱስ መንፈስ ቅዱስ እንደ ቀባው በመመስከር የጠላትን ፈተና አሸንፎ የአደባባይ አገልግሎቱን የጀመረው። ስለዚህ ወደ ሙሉ ፈቃድ ውስጥ ገብተን ጥሪያችንን ለመፈጸም እንደ ማርያም በሞገሱ ተቀባይነት ማግኘት አለብን።

የአስቴርም ሕይወት ይህንኑ ነበር የሚያንጸባርቀው። አስቴር ነገሩን ባታውቅም እግዚአብሔር እንደ ማርያም ለታላቅ ነገር አዘጋጅቷት ነበር። የእርሱ ፈቃድና አሳብ በሕይወቷ ይከናወን ዘንድ ሞገሱን አለበሳት። ለንግሥትነት ተመርጠው ከመጡት ሁሉ መካከል አስቴር በሄጌ ፊት ሞገስን አገኘች። «ቆንጆይቱም ደስ አሰኘችው፣ በእርሱም ዘንድ ሞገስ አገኘች፤. . . » (አስቴ.

2:9):: ከዚህ ሞገስ የተነሣ ጥንቃቄ ተደረገላት:: ወደ ንጉሡ በገባች ጊዜ፤ «ንጉሡም ከሴቶች ሁሉ ይልቅ አስቴርን ወደደ፤ በዓይኑም ከደናግል ሁሉ ይልቅ ሞገስንና መወደድን አገኘች፤ የመንግሥቱንም ዘውድ በራስዋ ላይ አደረገ፤ በአስጢንም ፋንታ አነገሣት» (አስቴ. 2:17):: ይህ ሁሉ የተጠራችበትን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማከናወን ወደምትችልበት ቦታ የሚያደርሳት ሂደት ነበር:: የእግዚአብሔር ሞገስ በርን ይከፍታል፤ ሁኔታንም ያመቻቻል:: በአስቴር ላይ የነበረው ሞገስ እያደገና እየጨመረ ስለ ሄደ፤ «ንጉሡም ንግሥቲቱ አስቴር በወለሉ ላይ ቆማ ባየ ጊዜ በዓይኑ ሞገስ አገኘች፤ ንጉሡም በእጁ የነበረውን የወርቁን ዘንግ ለአስቴር ዘረጋላት፤ አስቴርም ቀርባ የዘንጉን ጫፍ ነካች» (አስቴ. 5:2):: ይህ በሞገስ ምክንያት የተዘረጋላት ዘንግ ነበር የእግዚአብሔርን ሕዝብ ጠላት ዕቅድ በመገልበጥ አይሁዳውያንን ከሞት አዋጅ ለማዳንና የአምላኳን ፈቃድ ለመፈጸም ያስቻላት::

እንግዲህ የእግዚአብሔር ሞገስ ተቀባይነት ስለሚሰጠን ወደ ግባችን ወይም ወደ እግዚአብሔር ዓላማ ያደርሰናል:: ከዚያም በላይ ሥልጣንን ስለሚያስጨብጠን ተልዕኳችንን ከመፈጸምም በላይ የጠላትን ሥራ በማፍረስ ለዘለቄታ ዕንቅፋትን ከመንገድ ለማስወገድ ያስችለናል::

3. ብዕሪናን አግኝተሻል::

የእግዚአብሔር ሞገስ በሕይወታችን መሥራት የሚጀምረው መልካምነቱን በማጉላት ነው:: የእርሱ መልካምነት፤ ምሕረትና ጸጋ በሕይወታችን ውስጥ በጣም ሲጉላ ከድካማችንና

ከውስንነታችን በላይ ያደርገናል። በእርሱ ዘንድ ተቀባይነትን ስለሚሰጠን በፍቅሩ እንረካለን። በዚህ ፍቅር ውስጥ ሆነን ነውምን ያህል እንደ ተባረክን የምንገነዘበው። ውበት፣ ግርማና ሞገስ የሚያበዛልን ይህ ብፅዕና ነው። ማርያም፣ « . . . ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ብፅዕት ይሉኛል።» (ሉቃ. 1:48) ያለችው ይህን ስላስተዋለች ይሆናል። ይህ ብፅዕና ነው መለኮታዊ ባርኮትን በምድር ላይ ተጨባጭ በሆነ ሁኔታ እንዲገለጽ የሚያደርገው። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ስናደርግ በረከት እንሆናለን። እግዚአብሔር አብርሃምን ሲጠራው ተባርኮ በረከት እንዲሆን ነበር። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ በቃል ኪዳኑ ደም አማካይነት ፈቃዱን ለመፈጸም ሁሉም ራሳቸውን የሰጡት ተባርከው በረከት ለመሆን ነው። እንግዲህ የእግዚአብሔር ሞገስ የበረከት ተቀባይና ሰጪ ወይም አስተላላፊ ያደርገናል። ይህም ፈቃዱን በመፈጸም በረከት ለመሆን እንጂ ለአገልግሎት ብቻ ብለን እንደማናገለግል ያሳያል።

4. ከብረሻል።

ይህ ሞገስ በእግዚአብሔር ዓይን ተቀባይነትን ማግኘት፣ መወደድን፣ መልካምነቱን መለማመድንና ለበረከት መሆን ብቻ ሳይሆን መከበርንም ያመጣል። የእግዚአብሔር ሞገስ በሰው ላይ ሲመጣ ሰው የሚከበረው አክብሩኝ ወይም አንቱ በሉኝ ብሎ አይደለም። ነገር ግን እግዚአብሔር ፈቃዱን እንዲያደርጉና ዓላማውን እንዲያከናውኑ በጠራቸው ላይ የሚያስቀምጠው ሞገስ እንዲከበሩ ያደርጋቸዋል። ነገሥታት፣ ነቢያትና ካህናት ይቀቡ የነበረው ለዚህ ነበረ። ይህ ቅባት ከእግዚአብሔር የሚሰጠውን ሥልጣን ብቻ ሳይሆን ሞገስንም ነበር የሚገልጸው። ያንን አገልጋይ ጌታ እንዳከበረውና እንደ ተቀበለው ያሳያል። ለዚህም

ነው እግዚአብሔር በቀባው ላይ እጃችንን እንዳናነሣ ማስጠንቀቂያ የተሰጠን (1ኛ ዜና 16:21-22)። ነቢዩ ኢሳይያስም ይህን እውነት ሲገልጥ እንዲህ ይላል፡- «አሁንም በእግዚአብሔር ዓይን ከብራሐሁና፣ አምላኬም ጉልበት ሆኖኛልና ያዕቆብን ወደ እርሱ እንድመልስ እስራኤልንም ወደ እርሱ እንድሰበስብ ባሪያ እሆነው ዘንድ ከማገፃን ጀምሮ የሠራኝ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል» (ኢሳ. 49:5)።

በተለይ ካህናት እግዚአብሔርን ለማገልገል ከተለዩ በኋላ ከመቀባታቸው ሌላ የተለየ የክብርን ልብስ እንዲለብሱ ታዘዙ። ይህ በእግዚአብሔር ዓይን ከሌሎች ተለይተው ፈቃዱን ለማከናወን መጠራታቸውንና መከበራቸውን የሚገልጽ ነበር። መልአኩ ለማርያም ይህን ነበረ ያወጀላት። «ሞገስ አግኝተሻል» ሲላት በእግዚአብሔር ዓይን ፊት ከብረሻል የሚል መልእክት ነበር። በብሉይ ኪዳን ውስጥ በዓይን ፊት ሞገስ ካገኘሁ ወይም ላግኝ የሚለው አሳብ ይህንን ነው የሚያሳየው። ሰው በእግዚአብሔር ፊት ሞገስን አግኝቶ ካልከበረ የእግዚአብሔርን ፈቃድና አሳብ ማገልገልም መሸከምም አይችልም። ለዚህ ነው በፊቱ ሞገስ አግኝተን አገልግሎት ውስጥ ከገባን በኋላ በሞገስ ማደግ ያለብን። አገልጋይ በእግዚአብሔር ፊት በሞገስ ማደግን ካቆመ በአምላኩ ፊት በመከበር ፈንታ እየቀለለ ይሄዳል። በንስሐ መንገዱን ካላስተካከለ እንደ ሳኦል የእግዚአብሔር ቅባትና ሞገስ ስለሚወሰድበት ለምን አላከበራችሁኝም በማለት አገልግሎት ውስጥ የቅንኦትን ጦር መወርወር ይጀምራል። በአገልግሎት ውስጥ በሞገስ ማደግን እንደ ማቆም ወይም ማቋረጥ ያለ አደገኛ ነገር የለም። አገልጋይ ሞገሱ ተወስዶ በአምላኩ ፊት ከቀለለ

በምንም ዓይነት መሰላል ላይ ቢወጣ ሊከበርና ሞገስ ሊኖረው አይችልም።

ሰው በእግዚአብሔር ሚዛን ተመዝኖ ቀልሎ እንዳይገኝ በጣም መጠንቀቅ አለበት። ይህ እንዳይሆን በየጊዜው በሞገስ እያደገ መሄድ አለበት። ብዙ ጊዜ በሞገስ ማደግ የሚያቋርጠው ከጥሪውና ከበጎነቱ የተነሣ እርሱን በማክበር ፈንታ በኩራት ራስን ከፍ ከፍ ማድረግ ስንጀምር ነው። ትልቅነትና የሥጋ ክብር ተሰምቶን ንስሐ መግባትና መመለስ ሲያቅተን፤ የመንፈስ ቅዱስን ድምፅና የቃሉን እውነት ችል እያልን ስንሄድ፤ ፊቱን በትጋት መፈለግ ስንተው፤ የቅናት መንፈስ በሕይወታችን ውስጥ ቦታ እንዲኖረው ስንፈቅድ፤ በዝናችን ምክንያት ልባችን እየታበየ ትሕትና ከእኛ ሲጠፋ፤ ምክር መቀበል ሲያቅተን፤ ከሁሉም በላይ ደግሞ እግዚአብሔርን መፍራት በውስጣችን እየቀነሰ ሲሄድ በሞገስ ማደግ አይኖርም።

አንድ ሰው በክርስትና ሕይወቱ ውስጥ በሞገስ ማደግ ካቆመ ሞቷል። ብዙዎችን ከአገልግሎት የለያቸው ይህ ነው። አገልጋይ ከጌታ ጋራ በሞገስ ማደግን ሲያቆም ወይም ከጌታው ጋር እንደሚገባው መሆን ካቆመ፤ እግዚአብሔር የጸጋ ስጦታውን ስለማይወስድበት ሁልጊዜ የሚያደርገውን አገልግሎት ማድረግ ይችላል። ነገር ግን ከእግዚአብሔር የተቀበለው ሞገስ ይወሰድበታል። ጌታ ዝናን የሚፈልጉትን፤ መታወቅንና አንቱ መባልን የሚፈልጉትን ላይወስድባቸው ይችላል። ነገር ግን ህልውናውን ይወስድባቸዋል። ነገራቸውን ካላስተካከሉ እንደ ሳምሶን ህልውናው ስለሚወሰድባቸው ነገራቸው ባዶና ኃይል የለሽ ይሆናል። ህልውናው ከሄደ ደግሞ ሁሉም ሄዷል። ይህ እንዳይሆን የምንጠብቀው በእግዚአብሔርም በሰውም ፊት በሞገስ

በማደግ ነው። ብዙዎችን ከአገልግሎት ውስጥ ያስወጣቸው የጸጋ ስጦታ ዕጦት ሳይሆን፤ የሞገስ እድገት መቋረጥ ነው። «ደርሻለሁ፤ ማንም እኔን አያስተምረኝም፤ የማላውቀው ነገር የለም» በሚል ድፍረት ምክንያት ይወድቃሉ። በሞገስ ማደግን እንዳናቆም መጠንቀቅ አስፈላጊ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ጌታ ኢየሱስ ሲናገር፤ «በሞገስ. . . ያድግ ነበር» ይላል። እንደ ጀመረ ቀጠለ ማለት ነው። ይህም ብቻ ሳይሆን «ያድግ ነበር» የሚለው ሐረግ እየጨመረ መሄዱን ነበር የሚያሳየው። የእግዚአብሔር ዓላማ ለልጆቹ ከክብር ወደ ክብር፤ ከሙላት ወደ ሙላት፤ ከኃይል ወደ ኃይል እያደግን እንድናፈራ ነው። ስለዚህ ጌታ ኢየሱስ የሰጠንን ሞገስ መጠበቅና በእርሱ ማደግ አስፈላጊ ነገር ነው። ሞገስ የሌለው ሰው መልእክት እያለው ማቅረብ አይችልም፤ ጸጋ እያለው አገልግሎቱ ተቀባይነት አይኖረውም። ይህ እንዳይሆን በሞገስ ማደግን መቀጠል የግድ ነው።

ማርያምም እንዲሁ ለመኖር የተፈቀደላት ለተወሰነ ጊዜ ብቻ ነው፤ የእግዚአብሔር ሰላም፤ ደስታ፤ በረከትና ሞገስ ከመጣ በኋላ ግን እንዲሁ መኖሯ አበቃ። እግዚአብሔር ዓላማውን አስታውቆን ሞገሱን ከሰጠን፤ ፈቃዱን በመፈጸም በረከት መሆን ስለምንጀምር እንዲሁ መኖራችን ያበቃል። እንዲሁ መኖርን አቁመን በዓላማ በእግዚአብሔር ዕቅድ ውስጥ ገብተን ስንኖር የተፈጠርንበትን ዓላማ ማከናወን እንጀምራለን። ሞገስ ወደ ሕይወታችን ከመጣ እንዲሁ መኖር ያበቃና ለተፈጠርንለት ፈቃዱ መኖር እንጀምራለን ማለት ነው። አሳቡን ማገልገል ማለት ይኸው ነው።

እንግዲህ የፈቃዱን ምሥጢር ለልጆቹ የሚገልጸው፣ ሞገሱን ተቀብለው እንደ ተወደዱ ልጆች የበረከት ማስተላለፊያ ለመሆን በየዕለቱ በትሕትና ወደ እርሱ እንዲያድጉ ነው። ማርያም የእግዚአብሔር የሆነውን ፀንሳ ለመውለድና ከተወለደም በኋላ ለማሳደግ በሞገስ የከበረች ሴት ሆና ኖረች። በዘመናችን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ተቀብለን በእንክብካቤ አሳድገን ፍሬያማ ለመሆን በሞገስ ጀምሮ በሞገስ ለመጨረስ በቆራጥነት ራስን ለጌታ አስረክቦ መመላለስ ያስፈልጋል።

ፈቃዱን ለማድረግ ለተሰጡት አገልጋዮች ሞገስ በአገልግሎት ጊዜ ለመድረክ የሚለበስ የክት ልብስ ሳይሆን የየዕለቱ የሥራ ልብስ መሆን አለበት። ይህን የሞገስ ልብስ ካወለቅንና ላለመልበስ ምክንያት ካበዛን አልፎን እንዳይሄድ ከፍተኛ ጥንቃቄ ማድረግ አለብን። በመኃልየ መኃልይ ዘሰሎሞን ምዕራፍ አምስት ላይ የምናነበው ታሪክ መልካም ማስጠንቀቂያ ነው።

ማርያም ሞገሱን ተቀብላ ስለጠበቀች ፈቃዱን ከመፈጸሟም በላይ ለዘላለም ብፅዕት ተባለች። በጌታ ፊት ሞገስ እግኝታ ተመላልሳለችና የፈቃዱ ምሥጢር በሙላት በሕይወቷ ውስጥ ተገለጠ!